

Santeri Viljakainen: Hayden Wulfe ja sielunmessu

Arvostelu: Vesa A. Korhonen

Tässäpä kirja! Mikä tai kuka on totta, onko mikään tai kukaan? Lontoo on olemassa, edelleen, kuningatar Viktoria oli olemassa tapahtuma-aikaan, mutta siinäpä ne faktat taitavat ollakin. Kaikki muu on auki spekulatiolle.

Lontoossa nuori mutta kovia jo kokenut runoilija joutuu kummallisten tapahtumien pyörteisiin ja löytää itsestäänkin outoja ominaisuuksia. Hayden Wulfe on sympaattinen hahmo, joka kovasta elämästään huolimatta kantaa kuitenkin jonkinlaista valoa tai positiivisuutta mukanaan. On helppo välittää hänestä. Toinen päähenkilö on puolestaan täysin valoa vailla, kovasta elämästään johtuen. Hieman ilkeästi voisi sanoa, että "Harry Potter kohtaa Darth Vaderin", tosin pimeyden hahmolle ei tässä tapauksessa juuri heru sympatiaa.

On vaikea lähteä kuvaamaan tai arvioimaan tapahtumia, joissa ei arkijärjellä ajatellen ole mitään järkeä. Tämä kirja on aika paljon mielentila, joka täytyy itse kokea.

Luin kirjan kahdessa eri sessiossa, joskin keskeytys ei ollut omasta tahdostani tapahtunut. Jos ulkopuolisia häiriöitä ei olisi osunut kohdalle, olisi tämä varmasti tullut luettua alusta loppuun kerralla. Teksti ja tapahtumat vetivät tiukasti puoleensa. Muutamat Haydenin unijaksot olivat tosin melko raskasta luettavaa. Jotenkin ne tuntuivat myös irrallisilta muuhun tarinaan verrattuna. Eikö niiden symboliikka sitten jaksanut avautua vielä ensimmäisellä lukemalla? Siksikin jäi tuntuma, että tästä kirjasta löytyy vielä paljon lisää ja siihen on palattava uudelleen jonkin ajan kuluttua.